

стано мъ пиши гласъ въ съце-то Іисуса распата-
го, той выка и мысли самокъмъ него: „Аще кътъ хб-
„ищетъ по мнъкъ итъ да откържетъ себъ и взметъ
„крестъ ской и по мнъкъ градѣтъ.“ (Мад. 16. 24.)
„И иже не прѣиметъ креста своегъ и слѣдъ мене
не градѣтъ икъста мене достоинъ (10. 38.)

У него быва само едно желаніе да въде по-
дражатель на Христа распатааго. Той се упражна-
ва въ благочестиви подвизи, и се старава да има
миръ и сватына съсъ съкого, „миръ имѣйте, и
„сватынъ со вѣми, ихъже кромъ никтѣже оѣзритъ
господа. (Евр. 12. 14.)

Той испълни покелѣніе-то на Апостола Павла.
„Шчиствимъ себѣ отъ всѣкїя скверны плѣти и
„дѣха творѧще сватынъ въ страстъ Божии.“ (2.
Кор. 7. 1.) Молисѧ на сѣко време съ душа и сър-
це „Благотворенія же и бвшенія, не забывайте:
„таковы бо жертвами благогождаются Богъ.“
(Евр. 13. 16.)

Ако се удостои той да претърпи за Христа
посмѣяніе, гоненіе, уничиженіе, или нѣкое умѣ-
шненіе, радѹвасе за това Защото знае известно,
чи ако пострада съ Христа, съ него ще и да се
прослави. (Рим. 8. 17.)

Съ една рѣчъ, онзи които е взлюбилъ Бога
и е предалъ себе си на смъртъ за него: и той ще
тъй да претърпи сичко, като гледа на въдоире-то